

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 7C/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819201145
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2020:5819201145.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou v právnej veci žalobkyne: K.. E. A., nar. XX.XX.XXXX, F. Q. XX/XX, M., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Dagmar Matušková, advokátka so sídlom v Búdková cesta 12, Bratislava, proti žalovanej: Obec Brezovica, so sídlom Brezovica, Osloboditeľov 346, IČO: 00 314 421, zastúpená splnomocneným zástupcom: JUDr. Peter Vevurka, advokát so sídlom Štefánikova 269/24, 029 01 Námestovo, v konaní o určenie, že pracovný pomer žalobkyne so žalovaným končí a o zaplatenie úrokov z omeškania náhrady mzdy , takto

rozhodol:

I/ Súd konanie v časti o určenie, že pracovný pomer žalobkyne so žalovanou končí dňom 31. 1. 2011, z a s t a v u j e.

II/ Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania náhrady mzdy v sume 4974,51 EUR, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III/ V prevyšujúcej časti súd žalobu o zaplatenie úroku z omeškania z a m i e t a.

IV/ Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. 8Cdo 69/2018 zo dňa 24. 4. 2019 zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline z 19. 10. 2017 sp.zn. 9Co 251/2017 v jeho potvrdzujúcej časti týkajúcej sa úroku z omeškania a v časti výroku týkajúceho sa trov konania a rozsudok Okresného súdu Námestovo z 13. 3. 2017 č.k. 1C 72/2008-584 vo výrokoch I., III. a IV. a vec vrátil Okresnému súdu Námestovo na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR týmto uznesením zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo z 13. 3. 2017 č.k. 1C 72/2008-584 v tej časti, v ktorej súd žalovanej uložil zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania zo sumy 5 382,40 EUR vo výške 5,15% počnúc odo dňa 17. 6. 2014 do 27. marca 2015 (výroková časť I.). v časti, v ktorej súd vo zvyšku žalobu zamietol (výroková časť III.) a v časti, v ktorej vyslovil, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania do výšky 70% (výroková časť IV.)

2. Po tom, čo sa vec vrátila z dovolacieho súdu na ďalšie konanie, žalobkyňa zobrala späť svoju žalobu v časti o určenie, že pracovný pomer žalobkyne so žalovanou končí dňom 31. 1. 2011. Súd preto konanie v tejto časti zastavil, v súlade s ust. § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

3. Uznesením č.k. 7C/30/2019-28 zo dňa 8. 11. 2019 súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalobkyňa žiada, aby jej žalovaná zaplatila

úrok z omeškania vo výške:

8,5% ročne zo sumy 653,59 Eur od 16.07.2007 do 27.3.2015 ,

8,5% ročne zo sumy 653,59 Eur od 16.07.2007 do 27.3.2015,

8,5% ročne zo sumy 653,59 Eur od 16.08.2007 do 27.3.2015,
8,5% ročne zo sumy 653,59 Eur od 16.09.2007 do 27.3.2015,
8,5% ročne zo sumy 156,35 Eur od 16.10.2007 do 27.3.2015,
8,5% ročne zo sumy 653,59 Eur od 16.11.2007 do 27.3.2015,
8,5% ročne zo sumy 653,59 Eur od 16.12.2007 do 27.3.2015,
8,5% ročne zo sumy 653,59 Eur od 16.01.2008 do 27.3.2015,
8,5% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.02.2008 do 27.3.2015,
8,5% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.03.2008 do 27.3.2015,
8,5% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.04.2008 do 27.3.2015,
8,5% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.05.2008 do 27.3.2015,
8,5% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.06.2008 do 27.3.2015,
8,5% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.07.2008 do 27.3.2015,
8,5% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.08.2008 do 27.3.2015,
8,5% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.09.2008 do 27.3.2015,
8,5% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.10.2008 do 27.3.2015,
6,5% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.11.2008 do 27.3.2015,
5,0% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.12.2008 do 27.3.2015 ,
7,0% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.01.2009 do 27.3.2015,
7,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.02.2009 do 27.3.2015,
6,5% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.03.2009 do 27.3.2015,
6,25% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.04.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.05.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.06.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.07.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.08.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.09.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.10.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.11.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.12.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.01.2010 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 652,092 Eur od 16.02.2010 do 27.3.2015 ,
6,0% ročne zo sumy 652,092 Eur od 16.03.2010 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 652,092 Eur od 16.04.2010 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 652,092 Eur od 16.05.2010 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 652,092 Eur od 16.06.2010 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 652,092 Eur od 16.07.2010 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 652,092 Eur od 16.08.2010 do 27.3.2015,
spolu 10 888,72 € (slovom desaťtisícosemstoosemdesiatosem eur a 72 centov)

4. Okresný súd, postupujúc v rámci intencií dovolacieho súdu po vrátení veci na ďalšie konanie zistil, že Okresný súd Námestovo rozsudkom č.k. 1C/72/2008-406 zo dňa 4. 9. 2014 súd (okrem iného) vo výrokovej časti I/ rozsudku uložil žalovanej zaplatiť žalobkyni 24 042,14 EUR s úrokom z omeškania tak, ako je špecifikovaný vo výrokovej časti I/ uvedeného rozsudku. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/992/2014-431 zo dňa 15. 1. 2015 krajský súd uvedený rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyni 24 042,14 EUR potvrdil a vo výroku, ktorým žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania, ako aj vo výroku, ktorým určil skončenie pracovného pomeru zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Po vrátení veci na ďalšie konanie Okresný súd Námestovo vydal rozsudok z 13. 3. 2017 č.k. 1C 72/2008-584 , ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 19. 10. 2017 sp.zn. 9Co 251/2017, ktoré však boli čiastočne zrušené dovolacím súdom a vec bola vrátená na ďalšie konanie Okresnému súdu Námestovo. Po vrátení veci dovolacím súdom preto súd vychádzal zo zistenia, že žalobkyni bola právoplatným rozsudkom priznaná náhrada mzdy vo výške 24 042,14 EUR, za obdobie od 1. 5. 2007 do 31. 7. 2010. Čo sa týka úroku z omeškania, z uznesenia dovolacieho súdu vyplýva, že dôvodom zrušenia rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/72/2008-584 zo dňa 13. 3. 2017 v časti o úroku z omeškania náhrady mzdy je nesprávne právne posúdenie veci. Podľa dovolacieho súdu k omeškaniu na strane zamestnávateľa s plnením náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru dochádza u jednotlivých náhrad miezd spravidla za ten-ktorý mesiac podľa toho, kedy u nich nastala splatnosť a nie až právoplatnosťou rozsudku o vyslovení neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Súd konštatuje, že voči zmenenej žalobe žalobkyne, ktorú

zmenu súd pripustil uznesením č.k. 7C/30/2019-28 zo dňa 8. 11. 2019 žalovaná namietala, že úrok z omeškania je premlčaný, pretože žalobkyňa si pôvodne úrok z omeškania neuplatnila, urobila tak až dňa 11. 9. 2011 a keďže premlčacia lehota na uplatnenie práva na úrok z omeškania uplynula dňa 24. 4. 2010, tak žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania po premlčacej lehote a preto jej ho súd nemôže priznať. Žalobkyňa s námietkou premlčania nesúhlasila a tvrdila, že návrh na priznanie úroku z omeškania náhrady mzdy dala už v roku 2008, aj keď nevedela upresniť, v ktorý deň. Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp.zn. 1C/72/2008 súd zistil, že toto konanie bolo začaté na základe žaloby žalobkyne, podanej Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 24. 4. 2007, ktorou žalobkyňa žiadala, aby súd určil, že výpoveď pracovného pomeru, daná žalobkyni listom žalovaného zo dňa 26. 2. 2007 a doručená žalobkyni dňa 27. 2. 2007 podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2. Zákonníka práce je neplatná a aby žalobkyni uložil nahradiť žalobkyni náhradu mzdy z titulu neplatne skončeného pomeru vo výške, ako bude vyčíslená súdom. Až podaním zo dňa 11. 9. 2011 žalobkyňa upravila žalobu tak, že uviedla jej konkrétnu výšku, ktorú si uplatňuje (uplatnila si týmto podaním náhradu mzdy vo výške 27 077,771 EUR) a uplatnila si aj úrok z omeškania. Súd, vychádzajúc z právneho názoru dovolacieho súdu, vysloveného v zrušujúcom uznesení, dospel k záveru, že pokiaľ k omeškaniu na strane zamestnávateľa s plnením náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru dochádza u jednotlivých náhrad miezd spravidla za ten-ktorý mesiac podľa toho, kedy u nich nastala splatnosť, je potrebné posudzovať premlčanie úrokov z omeškania s náhradou mzdy za jednotlivé mesiace samostatne podľa toho, kedy nastala splatnosť náhrady mzdy za tieto mesiace. Takýto prístup k posúdeniu, či úroky z omeškania boli uplatnené v rámci premlčacej lehoty alebo nie, vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obo/319/1999, podľa ktorého úroky z omeškania s plnením peňažného záväzku sú dennou náhradou škody za stratu možnosti disponovať dlžnou sumou, preto právo na ich zaplatenie vzniká (a premlčuje sa) za každý deň omeškania samostatne. Súd potom dospel k záveru, že pokiaľ žalobkyňa uplatnila právo na úrok z omeškania svojím podaním zo dňa 11. 9. 2011, úroky z omeškania, ktorých splatnosť nastala pred uplynutím 3-ročnej premlčacej lehoty, boli uplatnené oneskorene a teda sú premlčané. Súd preto priznal žalobkyni úroky z omeškania, ktorých splatnosť nastala najneskôr dňa 11. 9. 2008, vo zvyšku žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania zamietol. Medzi sporovými stranami pritom výška náhrady mzdy za jednotlivé mesiace, splatnosť náhrady mzdy ani žalobkyňou uplatnená výška (sadzba) úroku z omeškania podľa poslednej zmeny žaloby nebola sporná. Nebolo tiež sporné, že žalovaná súdom priznanú istinu - náhradu mzdy , žalovanej zaplatila dňa 27.3.2015.

5. Okrem premlčania práva na úrok z omeškania sa žalovaná bránila aj tým, že dňa 29. 12. 2017 žalobkyni zaplatila sumu 277,92 EUR, čo je úrok z omeškania zo sumy 5382,40 EUR vo výške 5,15% ročne od 17. 6. 2014 do 27. 3. 2015 na základe rozsudku Okresného súdu Námestovo z 13. 3. 2017 č.k. 1C 72/2008-584. Uviedla, že toto plnenie považuje za bezdôvodné obohatenie na strane žalobkyne a žiadala, aby ho súd na uplatnené právo započítal. Žalobkyňa potvrdila, že uvedenú sumu od žalovanej dňa 29. 12. 2017 prijala, ale namietla premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd tento argument žalovanej voči žalobe akceptoval. Ako bolo uvedené, na strane žalobkyne vzniklo na úkor žalovanej bezdôvodné obohatenie dňa 29. 12. 2017 vo výške 277,92 EUR, kedy túto sumu žalobkyni zaplatila na základe rozsudku Okresného súdu Námestovo z 13. 3. 2017 č.k. 1C 72/2008-584, ktorý však bol Najvyšším súdom SR zrušený práve v časti úroku z omeškania. Žalovaná teda plnila žalobkyni na základe právneho dôvodu, ktorý však odpadol, pretože rozsudok, na základe ktorého žalovaná plnila, bol zrušený. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Cdo 69/2018 zo dňa 24. 4. 2019 bolo žalovanej doručené 25. 7. 2019, teda týmto dňom začala žalovanej plynúť 2-ročná subjektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia. V čase, kedy žalovaná urobila úkon smerujúci k započítaniu, na pojednávaní dňa 5. 2. 2020, ešte plynula aj objektívna 3-ročná premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá začala plynúť dňom vydania zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR - dňa 24. 4. 2019, pretože až týmto dňom bol zrušený rozsudok, ktorý bol základom pre plnenie žalovanej, pretože dovtedy jej plnenie 277,92 EUR nebolo bezdôvodným obohatením, ale plnením na základe právoplatného rozsudku.

Súd potom žalovanej uložil, aby žalobkyni zaplatila sumu 4974,51 EUR, čo predstavuje sumu úrokov z omeškania za obdobie od 16. 9. 2008 do 16. 8. 2010 tak, ako si ich žalobkyňa uplatnila v poslednej zmene žaloby zo dňa 4. 10. 2019, z ktorej sumy súd odpočítal 227,92 EUR. Súdom teda vypočítal sumu úrokov z omeškania nasledovne:

8,5% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.09.2008 do 27.3.2015,
8,5% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.10.2008 do 27.3.2015,
6,5% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.11.2008 do 27.3.2015,

5,0% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.12.2008 do 27.3.2015 ,
7,0% ročne zo sumy 650,942 Eur od 16.01.2009 do 27.3.2015,
7,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.02.2009 do 27.3.2015,
6,5% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.03.2009 do 27.3.2015,
6,25% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.04.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.05.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.06.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.07.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.08.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.09.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.10.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.11.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.12.2009 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 577,892 Eur od 16.01.2010 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 652,092 Eur od 16.02.2010 do 27.3.2015 ,
6,0% ročne zo sumy 652,092 Eur od 16.03.2010 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 652,092 Eur od 16.04.2010 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 652,092 Eur od 16.05.2010 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 652,092 Eur od 16.06.2010 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 652,092 Eur od 16.07.2010 do 27.3.2015,
6,0% ročne zo sumy 652,092 Eur od 16.08.2010 do 27.3.2015,
čo činí sumu 5 225,43 EUR - 227,92 EUR = 4974,51 EUR.

6. Súd neakceptoval žiadosť žalovanej, aby vzhľadom na výšku priznanej náhrady mzdy, ktorá podstatne prevyšuje zákonom stanovenú minimálnu výšku náhrady mzdy, nepriznal žalobkyni úroky z omeškania. Žalovaná argumentovala, že priznanie úroku z omeškania je v rozpore s dobrými mravmi a nadbytočné, pretože samotná náhrada mzdy, ktorú žalovaná žalobkyni zaplatila, je dostatočnou satisfakciou za neplatné skončenie pracovného pomeru. Súd uznáva , že priznanie úroku z omeškania náhrady mzdy nie je vždy nevyhnutné, v zmysle nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. IIUS 493/2013 zo dňa 9. 10. 2013, podľa ktorého „ zmyslom inštitútu náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru (§ 79 Zákonníka práce <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/>>) je v súlade s jeho satisfakčnou, sankčnou i sociálnou funkciou určiť s pomocou v zákone ustanovených kritérií sumu, ktorá ako celok má uvedené funkcie naplňať. Hoci je pravda, že náhradu mzdy a úrok z omeškania je možné vnímať do istej miery oddelene, pretože úrok z omeškania je skutočne, tak ako to uvádza sťažovateľka, majetkovou sankciou za omeškanie zamestnávateľa, v konečnom dôsledku oba predstavujú pre zamestnanca, s ktorým bol neplatne pracovný pomer skončený, peňažné zadostučinenie vo svojom celku. Úlohou všeobecných súdov pri určení výšky plnenia zamestnávateľa zamestnancovi v prípade neplatného skončenia pracovného pomeru je zohľadniť všetky okolnosti prípadu a na základe ich preukázania určiť sumu, ktorej zapltenie uloží zamestnávateľovi. Hoci teda nepochybne pri formalistickom chápaní náhrady mzdy a úroku z omeškania ide o dva povahou odlišné nároky, v konečnom dôsledku ide o to, či celková priznaná suma zamestnancovi z hľadiska ústavných princípov zodpovedá funkciám inštitútu náhrady mzdy a požiadavke spravodlivosti. „

Súd však dospel k záveru, že v danom prípade je priznanie (nepremičanej časti) úroku z omeškania v súlade s funkciami inštitútu náhrady mzdy. Z rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 1C/72/2008-406 zo dňa 4. 9. 2014 totiž zistil, že žalobkyňa sa od skončenia pracovného pomeru, o ktorom súd určil, že bolo neplatné, zamestnala iba krátkodobo v období od 11. 9. 2007 do 30. 9. 2007, kedy jej bola vyplatená čistá mzdy 398,99 EUR, následne bola nezamestnaná, bez príjmu a od 1. 1. 2008 do 31. 7. 2008 jej bola vyplácaná podpora v nezamestnanosti v celkovej sume 1 852,72 EUR, no túto podporu nezamestnanosti sa zaviazala v prípade úspechu v súdnom konaní vrátiť. Od 1. 8. 2008 je živnostníčka , kde za rok 2008 vykázala základ dane 474,30 EUR, za rok 2009 vykázala základ dane 774 EUR a v roku 2010 daňovú stratu 341,20 EUR. Z tohto rozsudku súd tiež zistil, že žalobkyňa sa snažila aktívne zapojiť do pracovného procesu, keď podala množstvo žiadostí o prijatie do zamestnania, no týmto nebolo vyhovené a napriek svojmu úsiliu sa jej nepodarilo zamestnať. Súd je názoru, že pokiaľ žalobkyňa v období, za ktoré jej bola priznaná náhrada mzdy, dosiahla napriek svojmu úsiliu zamestnať sa, len minimálny príjem, nedosahujúci ani výšku životného minima, dokonca mala aj obdobia, keď bola celkom bez príjmu, je súd názoru, že priznanie úroku z omeškania v tomto prípade je potrebné na naplnenie sociálnej, satisfakčnej a sankčnej funkcie náhrady mzdy a nie je ani v rozpore s dobrými mravmi, zvlášť za situácie, keď jej

súd priznal len časť uplatneného úroku z omeškania, v dôsledku námietky premlčania. Náhrada mzdy, ktorá jej bola priznaná, spolu s priznaným úrokom z omeškania spolu tvoria takú sumu, ktorá je v súlade s funkciami inštitútu náhrady mzdy a požiadavkou spravodlivosti.

7. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania, pretože obe mali v konaní čiastočný úspech. Žalobkyňa bola síce úspešná v časti o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, no v časti o zaplatenie úroku z omeškania náhrady mzdy bola úspešná len čiastočne. Žalobkyňa znáša aj trovy konania v časti, v ktorej žalobu zobrala späť a tým procesne zaviniła zastavenie konania v tejto časti. Vzhľadom na to, že predmetom konania boli spojené veci -o určenie neplatnosti pracovného pomeru, určenie, že od žalovanej nemožno spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu ďalej zamestnávala, o určenie že pracovný pomer žalobkyne so žalovanou končí dňom 31. 1. 2011 a o náhradu mzdy s úrokom z omeškania, teda veci, ktorých charakter je odlišný (žaloby o určenie právnej skutočnosti, o určenie, že tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem a žaloba o plnenie) a sporové strany boli v týchto veciach čiastočne úspešné, pomer ich úspechu nemožno vzhľadom na odlišný charakter spojených vecí presne určiť. Súd preto rozhodol tak, že náhradu trov konania žiadnej strane nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde Krajskom súde v Žiline.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.